У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословено ово свето место, браћо и сестре, нека је благословен овај дан у који смо се сабрали у овако лепом броју да прославимо храмовну славу ове наше катакомбе, овога манастира, који је посвећен Светом Арханђелу Божијем Михајлу и да прославимо овога дивнога војсковођу Небеских Сила, Арханђела Михаила, који је познат по томе што је он испред свих осталих анђела и арханђела у небеском свету, али и зато што је он један од брзих помоћника нама људима овде на земљи.

У почетку, када је човек створио небо и земљу, међу небом и земљом није била велика разлика. На небу су постојали анђели створени вољом Божјом и руком Божијом, а на земљи су постојали људи такође створени вољом Божијом и руком Божијом. И једни и други су створени по обличју и по лику Божијему, од Божанске светлости која их је испуњавала и просвећивала и која их је показивала тако светлим да се у њих није могло ни гледати. Али, људи су земљу претворили у пакао. Она која је била рај и створена за рајски живот првих људи, она је претворена у пакао. Чиме, браћо и сестре? Грехом људи. Грех наш, грех наших прародитеља Адама и Еве земљу је од раја претворио у пакао. До тада све се човеку покоравало, и дивље животиње, и биље, и вода, и сва природа, јер је Господ рекао да ће он бити господар свега на земљи. После греха сва природа се окренула против човека, јер је он изгубио тај лик Божији у себи, по којем га је цела природа препознавала као слугу Божијега. Он се сад пред њима показивао као туђинац, као странац, и они су онда ратовали против њега, нападали га, уједали, наносили му повреде и тако даље.

Али, пре овога што се десило на земљи, десио се на небу такође један грех међу анђелима и арханђелима. Био је један међу првим арханђелима, светлоносац, Луцифер, који је толико био славан да је умислио у гордости својој да може и да треба да он замени Бога. И он се подигао, и подигао буну против Бога са својим легионима који су га пратили, а онда је архангел Михаило стао на чело остале војске небеске, анђела и арханђела, и повео рат против Луцифера, против тога отпадника од Бога. И архангел Михаило је победио сатану који се побунио против Бога и збацио га на земљу са његовим пратиоцима, његовим присталицама. Од тада, браћо и сестре, на земљи међу људима налазе се и они који нас наводе на свако зло, на свако искушење, на свако рђаво дело.

Човек никада није сам на земљи. Или је њему у срцу Бог, ако је веран, ако је поштен, ако је добар, или ако није Бог у његовом срцу, онда је противник Божији у његовом срцу, онда је ђаво у његовом срцу. Са десне стране свакога човека који крштен у име Оца и Сина и Светога Духа налази се и Анђео Чувар којега свако од нас добија на крштењу. А са леве стране има много оних, нечастивих који нас нападају кроз помисли, кроз дела, кроз речи рђаве, који нам нашаптавају да чинимо оно што није по вољи Божијој, да кршимо закон Божији. А човек је између те две стране слободан, тако је створен од Бога да се сам определи се на коју ће страну. Или ће са Богом или са ђаволом, трећега нема. Пред нама су два пута: један води у Царство Небеско, други води у пакао припремљен ђаволу и анђелима његовим.

Тако да је свети архангел Михаило у почетку био борац за истину Божију, за правду Божију, за самога Господа Бога свога. Он је то остао и до данас и помаже свима онима који се боре за веру праву, за истину Божију, за правду Божију, за љубав Божију која треба да царује међу нама људима овде на земљи.

У почетку, рекосмо, небо и земља били су као једно, а Господ Христос када је дошао на земљу, оваплоћен Син Божији, Он је поново измирио и ако је земља претворена

у пакао, Христос је својим доласком премостио то и поново од тог двога начинио једно. Начинио је Цркву Своју свету, јер каже у данашњим песмама да Он направи Цркву једну од анђела и од људи. Нисмо у Цркви само ми људи него су и анђели. Једно Јеванђеље је Бог донео и анђелима и људима. Једне заповести које се налазе у Јеванђељу важе и за анђеле и за људе и за сва остала створења. А наше је управо у томе што смо ми слободна бића од Бога тако саздани и створени, да се опредељујемо у своме животу као оно што је свети кнез Лазар на Косову требао да се определи или хоће Царству Небескоме или хоће царству земаљскоме. Као што се он определио за Небеско Царство и био је свестан да жртвује себе и своју војску и све ради вечних идеала, тако и ми треба браћо и сестре да подносимо све невоље овога живота на путу Божијем на коме се налазимо и којим треба да идемо до краја овога земаљскога живота. Пре свега да чувамо веру Православну, ону веру коју су нам предали свети апостоли, преко светих отаца, преко нашега светога Саве и осталих угодника из рода нашега до светог владике Николаја и преподобног Јустина ћелијског. Да ту веру и ми држимо и одржимо неупрљану, неукаљану, неизмењену и да ту веру преносимо на нашу децу и омладину, да и они по тој вери живе и тако сви да се спасавамо милошћу Божијом и благодаћу Божијом.

Данас је дакле слава ове свете обитељи, данас је слава и многих од вас браћо и сестре који сте дошли данас овде, донели своје жито и колаче да прославите и да буду освећени, и да у дому своме прославите и ви овога дивног угодника Божијега.

Још само нешто, да изразим своју радост, своју благодарност пре свега Богу на овом дивноме храму који смо добили и у коме прву службу данас одржасмо. Увек је тако почиње се са малим, па се онда напредује и иде даље унапред ако има благослова Божијега. И овде као и у свим нашим катакомбама почињали смо скромно. Негде из гараже, негде из подрума, негде из неке друге просторије прилагођене привремено, а затим су израстали читави храмови и богомоље наше. Тако и овде у Нишу захваљујући жртви и заузимању блажене успомене оца Јована који је овде био настојатељ, а после њега је наставио отац Хризостом да брине о овој светој обитељи, и уз помоћ вас браћо и сестре који сте, нема сумње, допринели да ово дело Божије буде завршено и да овако лепо послужи и нама и нашим потомцима, ако Бог да. Сигурно да није било лако у овим временима кризним подизати цркве, храмове, богомоље, манастире, али када народ хоће нешто онда сметње нема и не може да буде. Зато још једном честитамо свима и захваљујемо се свима који сте на било који начин, било прилогом, било радом, било молитвом, било добром жељом допринели да имамо овако дивну богомољу где можемо да се окупимо у још већем броју него што је данас. Знам, данас је радни дан и вероватно многи нису могли доћи који би хтели, али даће Бог биће времена и за њих.

Нека је сретно и Богом благословено сада и увек и у векове векова, амин. Још само нешто да кажем, опростите. Никако да се сетим на време. Данас, са нама је служио владика Наум кога многи од вас познајете, али са нама је данас и наш брат из царске Русије, отац Герасим, игуман, који је овде већ двадесетак дана са нама. Обилази наше катакомбе и он дели са нама и са вама данашњу радост овога великога празника. Добро сте дошли баћушка, нека је Господу слава сада и увек и у векове векова. Амин.